

Natuurvriend

Dit is mijn natuurvriend, sprak de kunstenaar tegen haar man. De expositie werd lekker druk bezocht. Een kersvers contact diende zich voor hem aan. "Natuurvriend", mompelde de echtgenoot, in reactie op deze wijze van introductie. Hij had nog nooit over hem gehoord. "Je weet toch dat ik graag buiten ben", lichte ze toe. Hij heeft dat ook. We delen veel aspecten van het leven in een natuurlijke omgeving. Ik ken hem van een schoffelactie in de regio.

Als het maar geen 'natuurfilm' wordt, flitste het door hem heen. Argwanend keek hij de natuurvriend aan, die ongeveer zijn leeftijd had.

"Ach ja, natuurlijk, ik begrijp het." Zijn gezicht sprak boekdelen.

Maar hij begreep er eigenlijk niets van en wilde er ook niets van begrijpen. Het leven was al ingewikkeld genoeg. Zijn werk was slopend en hij moest nog zo lang.

"Wanneer is het hier afgelopen en ben je weer thuis", vroeg hij praktisch. "Dan wachten we op je met het eten."

"Ai, dat weet ik niet zo goed", sprak ze. Volg je eigen ritme. Misschien ben ik op tijd, misschien ook niet. Ik volg de natuur van de gebeurtenissen hier. Dit kan meer tijd in beslag nemen dan verwacht. We krijgen nog een dorstlessing met een spiritueel tintje als dank voor onze inspanningen waarbij het eindstip rekbaar is.

Goed, sprak de echtgenoot vermoeid, "we eten precies over een half uur. Strak volgens schema, want dat is mijn natuur."